

PAKILAN VISA ON POHJOIS-HELSINGIN ALUEELLA TOIMIVA, VUONNA 1936 PERUSTETTU URHEILUSEURA. LIIKUNNAN RIEMUA KAIKEN IKÄISILLE!
PÄÄLAJIT: KORIPALLO · SALIBANDY · YLEISURHEILU · KUNTOLIIKUNTA - WWW.PAKILANVISA.FI

VIS-À-VIS

Pakilan Visan tiedotuslehti
Elokuu 2011

**PAKILAN VISAN 75-VUOTISJUHLAN KATUTAPAHTUMA
SUNNUNTAINA 21.8.2011 KLO 10-17 PALOHEINÄN ULKOILUALUEELLA
VIREÄ URHEILUSEURA JUHLII LIIKKUEN, TULE MUKAAN!**

Ohjelmassa:

Katukoristurnaus: tytöille, pojille
ja harrastesarjojen aikuisille,
koripallon heittokilpailuja
ja haasteotteluita

Katusählyturnaus:
junioreille ja aikuisille,
salibandy tarkkuuslaukaisukilpailu,
tutka, haasteotteluita

Maastojuoksukilpailut:
sarjoja kaikille

**TAPAHTUMAA TAHDITTAAN!
J. FEELER BAND!**

**TERVETULOA NAUTTIMAAN URHEILULLISESTA
ILMAPIIRISTÄ KOKO PERHEEN VOIMIN!**

Ilmoittautumiset ja lisätietoja www.pakilanvisa.fi

LISÄKSI: LASTEN ALUE, POMPPULINNA, HISTORIATELTTA, HISTORIAKIRJAN JULKAISU, KAHVIESTA RUOKAA JA JUOMAA, ARPAJaisia, KILPAILUJA, AUTOKIRPPIS, PAKILAN VISAN TUOTTEIDEN MYYNTIÄ JA INFOA TOIMINNASTA

PÄÄTOIMITTAJAN PALSTA

Terveisiä VIS-À-VIS- toimituksesta!

Sanna Kotkaslahti

Pakilan Visan tiedotuslehti Vis-à-vis oli ennen nettikautta tärkeä tiedotuskanava seurassamme. Lehteä julkaistiin vuosina 1994-2005 nelisenkymmentä numeroa. Lehdessä kerrottiin värikkäästi seuran ja sen urheilijoiden kuulumisia treeneistä, pelimatkoilta, kisoista ja turnauksista. Mukana oli paljon ajankohtaista tietoa, mutta myös Pakilan Visan kunniaakasta historiaa ”Vaarin palstan” muistelmissa.

Alkuperäisen lehden painosmäärät olivat 200-400 kappaletta ja ne jaettiin Pakilan Visan jäsenille. Nykyään seuran tiedotuskanavina toimivat ahkerasti päivitettävät internet-sivut ja uusimpana infokanavana facebook.

Tässä lehdessä haluamme kertoa teille kaikille 75-vuotiaan virkeän urheiluseuramme tarjoamasta toiminnasta ja toivotamme teidät samalla lämpimästi mukaan! Pakilan Visassa on mahdollista harrastaa monipuolisesti liikuntaa vauvasta vaariin.

Tervetuloa myös 75-vuotisjuhlavuoden katutapahtumaamme Paloheinän ulkoilualueelle sunnuntaina 21. elokuuta!

Pakilan Visan 75-vuotishistoria valmis

Runsaat kaksi vuotta intensiivisesti tekeillä ollut Pakilan Visan 75-vuotishistoria on valmis. Historian on kirjoittanut Suomen Urheilumuseosäätiön erikoistutkija, FT, dosentti Ossi Viita. Pakilan Visan 75-vuotishistoria on syntynyt mainion yhteistyön siivittämänä Pakilan Visan historiatoimikunnan kanssa. Lisäksi useat aktiiviset visalaiset ovat antaneet apua. Heistä on mainittava erikseen Aarno Suomi, jonka keräämä aineisto on historian selkäranka. Pakilan Visan historia julkaistaan 75-vuotistapahtumassa Paloheinässä 21. elokuuta. Sen laajuus on 272 sivua. Historialla annetaan arvostusta entisille ja nykyisille visalaisille, rivijäsenille ja seuraa johtaneille. Heitä ja muita seuran historiaan liittyviä henkilöitä on kirjassa esillä lähes 700. Visa myy kirjaa kirjoitus-, taitto- ja painokustannusten kattamiseksi 25 eurolla.

Visan historiasta selviää, miten urheilutoiminta alkoi Pakilassa 1900-luvun alussa. Visan perustamiskuvat vuosina 1935-36 käsitellään perusteellisesti kuten myös ensimmäisen oman toimitilan rakentaminen ja sen käyttö.

Yleisseuratyösuudessa kunniaa annetaan seuran luottamushenkilöille. Lisäksi siinä esitellään Visan toiminta Suomen Työväen Urheiluliitossa. Seuran monipuolisesta lapsi- ja nuorisotoiminnasta on sivukaupalla tekstiä. Siihen liittyy Enäjärven Kivirannan hankkiminen ja siellä pidetyt kesäleirit. Perusteellisesti käsitellään myös seuran taloutta, erityisesti bingoa ja veikkosasiamiestoimintaa. Laduilla, kentillä ja saleissa -luvussa ollaan hikisiä! Seuran hiihdon, yleisurheilun, voimistelun, painin, nyrkkeilyn ja painonnoston vaiheet – varsinkin niiden tulo seuraan – tuodaan nimi nimeltä esiin. Seuran monipuolinen palloiluhistoria käsitellään omana kokonaisuutenaan. Mukana ovat pesä-, jalka-, lento- ja koripallo sekä jääkiekko ja jääpallo unohtamatta tietenkään salibandyä, joka on yltänyt hyvin saavutuksiin erityisesti tänä juhlavuotena.

PUHEENJOHTAJAN TERVEHDYS

Tätä kirjoittaessani kesän lämpö ja aurinko ovat ihon kosketeltavissa, jos niin haluaa. Moni meistä on jo ehkä ehtinyt unohtaa viime talven pakkaset ja runsaan lumen määrän, mikä oli vain muutama kuukausi sitten arkisinta totta.

Pakilan Visan toiminta on ympärivuotista hieman lajista riippuen siitä, milloin on kovin kilpailukausi. Yleisurheilu on kesän aikana hektisimmillään, vaikka sisähalleissakin nykyisin kilpaillaan ympäri vuoden. Koripallo ja salibandy ovat enemmän syksyyn, talveen ja kevääseen painottuvia lajeja.

Visan toimintaperiaatteena ei ole vain ja ainoastaan ns. kilpaurheilu, vaan antaa kaikille mahdollisuus harrastaa. Myöskään aivan pienimpiä ei ole unohtettu, siihen tenava- ja palloiluliikkarit antavat mahdollisuuden. Pyrkimyksemme on antaa jokaiselle onnistumisen mahdollisuus omalla tasollaan.

Tämän harrastamisen mahdollisuuden luovat kymmenet vapaaehtoiset valmentajat ja ohjaajat, jotka illasta toiseen jaksavat olla mukana. Siitä kuuluu suuri kiitos heille!

Pakilan Visalle kuluva vuosi 2011 on 75. toimintavuosi. 75-vuotis syntymäpäiviä vietetään, aivan oikeutetusti, sunnuntaina 21.8.2011 klo 10.00 alkaen Paloheinän ulkoilumajalla.

Juhlan kunniaksi seura julkaisee 75-vuotishistoriakirjan tapahtumassa. Historian on kirjoittanut Suomen urheiluarkiston erikoistutkija Ossi Viita. Historiatoimikuntaan ovat kuuluneet Ossin lisäksi Pertti Suomi, Heikki Luoma ja Jorma Toivanen.

Mielestäni näin pitkään toimineen seuran pitääkin tehdä toimitaan niin kattava historia kuin se on olevassa olevan materiaalin ja muun käytettävissä olevan tiedon pohjalta mahdollista.

Nyt vain toivon, että sää suosisi meitä kaikkia elokuun katutapahtumaan osallistuvia!

Juha Lujanen

Ossi Viita tutustuu Arkan vuosikymmenien aikana keräämään historia-aineistoon.

Löydät meidät myös Facebookista:
www.facebook.com/pakilanvisa

KESÄLEIRITOIMINTAA PAKILAN VISASSA

Lasten päiväleiriläisiä kesällä 2010.

Pakilan Visa on järjestänyt jo useana vuosikymmenenä leiritoimintaa lapsille ja nuorille. Kesäleirit kokosivat liikuntaa harrastavia visalaisia menneinä vuosikymmeninä nykyisin

sellinen leiri, jossa joka päivä satoi ja Enäjärven nurmikenttä oli yhtä kuravelliä. Toivoa sopii, että myös tämä leiriperinne jatkuisi Visassa tulevina kesinä.

Leireillä lapset ovat päässeet kokeilemaan eri urheilulajeja. Kouluikäisten lasten joukossa on paljon sellaisia lapsia, jotka eivät harrasta säännöllisesti liikuntaa ja leirien avulla seura pyrkii tarjoamaan mahdollisuuden tutustumisiin eri liikuntamuotoihin.

Vuosien varrella lajeina ovat olleet mm. koripallo, jalkapallo, pesäpallo, lentopallo, salibandy, yleisurheilu, uinti, paini, jousiammunta, karate, seinäkiipeily, sulkapallo, pöytätennis. Mukana ovat olleet tietysti suosittu lasten tempuradat ja musiikkiliikunta. Lajiharjoitte-

lu on tärkeässä roolissa, mutta ohjelmassa ovat olleet myös perinne- ja ryhmäleikit.

Päiväleirien ohjaajina ovat toimineet Pakilan Visan koulutetut ohjaajat ja valmentajat sekä apuohjaajina seuran vanhimpien ikäluokkien juniorit. Kaikkien päiväleirien leiripäällikkönä on toiminut Sanna Sinisalo.

Päiväleirit tullaan järjestämään myös kesällä 2012. Leireistä lisätietoa nettisivuiltamme www.pakilanvisa.fi

”Hauskinta on olleet Kisakeskuksen leirit.”
(Valtteri 12v ja Veera 12v.)

Leireillä vauhtia riittää.

Pakilan Visan tukisäätiön omistamalle rantatilalle Vihdin Enäjärvelle. Näiden leirien ohjelma koostui kesäleikeistä, leikki-mielisistä kilpailuista, diskoiloista, uimisesta, saunomisesta, onkimisesta, patikkaretkistä, letun- ja makkaranpaistosta iltanuotiolla, lauluhetkistä, teatteriesityksistä jne. Enäjärven leireillä yövyttiin teltoissa ja mukavaa oli. Välillä paistoi aurinko, mutta muistissa on myös

Lasten päiväleirit suosittuja jo kahdeksan vuotta

2000-luvulla leirisuosikiksi ovat nousseet lasten päiväleirit oman kodin lähetyvillä. Näihin Pakilan lähikouluilla järjestettyihin liikuntapainotteisiin leireihin on osallistunut vuosittain yli 100 liikunnasta kiinnostunutta lasta.

Leireillä koetaan onnistumisia

KORISTA ELÄMÄÄSI

Koripallo on ollut Pakilan Visassa suosituin urheilumuoto jo usean vuosikymmenen ajan. Lajia harrastavat seurassamme tytöt, pojat, naiset ja miehet. Tarjolla on ryhmiä alle kouluikäisten ikäluokista aina veteraanikoripalloilijoihin asti.

Miten tähän on päästy? Pakilan Visaan koripallo tuli yleisurheilijoiden ”hikijumpan” oheishjelmaan jo vuonna 1959. Vielä nykyäänkin seuramme yleisurheilu- ja veteraanitoiminnassa mukana oleva Heikki Luoma oli ostanut koripallon ja tuonut sen hikijumppaan mukanaan. Ensimmäinen joukkue lähti pelaamaan sarjoihin vuonna 1960. Aluksi lajia harrastettiin pienissä koulujen liikuntasaleissa, eikä niin välitetty, vaikka suuresta harrastajamäärästä johtuen oli ahdasta. Kun mm. hiihdon harrastus seurassamme 60-luvun loppupuolella hiipui, nostivat suosiotaan palloilulajit kori- ja lentopallo.

Koripallotoiminnassa Pakilan Visassa on panostettu lapsiin ja

95-syntyneiden tyttöjen viemua Eskilstanassa toukokuussa 2011.

nuoriin. Parhaimmillaan juniorijoukkueita on ollut yli 25 eri ikäluokissa. Näistä junioreista onkin sitten kasvanut joukkueita, jotka ovat antaneet näkyvän panoksen myös aikuisten eri sarjatasoilla. Syksyllä 2011 miesten sarjoissa pelaa Visan joukkueita kolme ja naisten sarjoissa kaksi.

Visan juniorityö on aikanaan kantanut hedelmää mm. naisten joukkueen pelaamaan valtakunnallisessa 1. divisio-

onassa. Varmasti menestynein Visan kasvattama pelaaja on ollut lukuisia vuosia naisten maa-joukkueessakin pelannut Heli Roukanoja, vuoden naispelaaja vuosina 2000, 2001 ja 2007.

Merkittävinä tekijöinä koris-toiminnassa ovat aina olleet innokkaat valmentajat ja ohjaajat. Seurassa on lukuisia valmentajia ja ohjaajia, jotka ovat olleet pelaajina juniori-ikäisenä Visassa. Koulutusta saa seuran sisäisillä ja Koripalloliiton tar-

joamalla kursseilla. Elinikäisten positiivisten kokemusten hankkiminen lasten ja nuorten parissa onkin suurin syy siihen, miksi valmennus- ja ohjaustyötä tehdään.

Mielenkiintoa harrastustoimintaan lisäävä seikka on toimiminen yhdessä joukkueena niin harjoituksissa, otteluissa ja turnausmatkoilla. Visan joukkueet ovatkin perinteisesti olleet ahkeria reissaajia koti- ja ulkomaisiin turnauksiin, viime vuosina mm. Ruotsiin, Itävaltaan, Espanjaan ja Viroon. Matkoilta saadut kokemukset ovat aina niitä asioita, joita vanhoja Visan pelaajia tavatessaan tulee muistelleeksi. Niitä matkakokemuksia ei varmasti kukaan vaihtaisi pois.

Pakilan Visa toivottaa kaikki halukkaat tervetulleiksi koripallotoimintaan. Haluamme tarjota sinulle ja perheellesi mahdollisesti elinikäisen harrastuspaikan. Meillä voit pukea päällesi t-paidan jossa lukee ”korista elämäsi”.

Heikki Suomi
koripallojoaston puheenjohtaja

”Paras oli ensimmäinen korispalkinto tai eka voitto.” (Vitja 7v.)

Pakilan Visa järjestää suuren

AUTOKIRPPIKSEN

75-vuotisjuhluvuoden
katutapahtuman yhteydessä
sunnuntaina 21.8.2011 klo 10-17
Paloheinän ulkoilumajan ympäristössä

Onko sinulla vanhoja tavaroita joista haluat päästä eroon? Ovatko jotkin tavarat liian isoja myytäväksi tavallisella kirpputorilla? Järjestämme Pakilan Visan 75-vuotisjuhluvuoden päätapahtuman yhteydessä suuren autokirppiksen.

Autokirppiksessä tarjolla on siis autopaikkoja, jossa esim. auton takakontista voidaan myydä suoraan käytettyjä tavaroita. Tarjolla on myös tavallisia paikkoja. Emme kuitenkaan pysty tarjoamaan myyjille pöytiä tai vaaterkkejä, vaan myyjien on ne tuotava tullessaan. Hyväksymme myytäväksi vain käytettyjä, vanhoja tavaroita.

Ilmoittautuminen ja varausmaksu: Ilmoittautuminen tapahtuu Pakilan Visan nettisivuilta löytyvällä ilmoittautumislomakkeella ja maksamalla paikkamaksu 10 € Pakilan Visan yleisille 800 387 - 1007 2516. Merkitse viestikenttään Kirppis ja varaajan nimi. Käyttämätöntä varausmaksua emme palauta. Paikat jaetaan paikalle saapumisjärjestyksessä klo 9:30 lähtien.

Paikkoja on rajoitetusti, joten ilmoittauduthan kirppismyyjäksi ajoissa.

www.pakilanvisa.fi/75-vuotis-juhlatapahtuma/autokirppis

Lapsille liikuntaa jo alle kouluikässä

3-6 VUOTIAIDEN PALLOILULIIKKARIT:

Lapsille liikuminen on luontainen tapa. He juoksevat, hypivät ja toteuttavat asioita mielellään liikunnan avulla. Usein niin vilkkaasti, että aikuiset eivät tahdo perässä pysyä. Pakilan Visa tarjoaa palloiluliikkari-kerhotoimintaa kerran viikossa 3-4 -vuotiaille ja 5-6 -vuotiaille tytöille ja pojille. 45 minuuttia kestävä liikuntahetket ovat olleet erittäin suosittuja, jopa niin, että 5-6 -vuoti-

aiden ryhmä on usein täytynyt heti kauden alussa. Kerhoissa harjoitellaan oman kehon hallintaa, opetellaan tärkeää ryhmässä toimimisen alkeita, koetaan onnistumisen iloja ja omien rajojen löytymistä. Palloiluliikkarissa harjoitellaan pääosin koripalloa, mutta myös muunlaiset pallopelit ovat ohjelmassa.

”Parasta liikkarissa on ollut koriinheitto ja kaikki hipat on ollut hauskoja.” (Siiri 7v.)

1-2 VUOTIAIDEN TENAVALIIKKARI

Syksyllä 2011 käynnistyy uutena toimintamuotona tenavaliikkari 1-2 -vuotiaille lapsille. Tenavaliikkari on tarkoitettu 1-2 -vuotiaille naperoilta, jotka osaavat jo kävellä ilman tukea. Liikkari kokoontuu kerran viikossa syksyn 2011 ja kevään 2012 ajan. Liikkari on suunnattu lapsille, mutta aikuisen tulee olla lapsen mukana. Kysessä ei kuitenkaan

ole äiti-lapsi -jumppa. Vanhemman mukanaolo varmistaa jokaisen lapsen turvallisen leikkimisen.

Kerhon tarkoituksena on tutustua kiehtovaan maailmaan liikunnan muodossa. Kukin lapsi saa osallistua taitojensa ja kiinnostuksensa mukaan erilaisiin liikkeisiin ja välineisiin. Tutustumme omaan kehoon ja harjoittelemme mitä kaikkea sen avulla voimmekaan tehdä. Koemme onnistumisia ja oivalluksia turvallisuudessa ympäristössä. Tässä kerhossa saa mennä ja kokeilla.

Palloiluliikkari 3-4 vuotiaille:

Pakilan ala-aste,
Halkosuontie 88,
torstaisin klo 17:30-18:15
(ensimmäinen kerta 1.9.2011)

Palloiluliikkari 5-6 vuotiaille:

Pakilan ala-aste,
Halkosuontie 88,
torstaisin klo 18:15-19:00
(ensimmäinen kerta 1.9.2011)

Tenavaliikkari 1-2 -vuotiaille:

Pakilan ala-aste,
Halkosuontie 88,
torstaisin klo 17:00-17:30
(ensimmäinen kerta 1.9.2011)

Lisätiedot ja ilmoittautumiset nettisivujemme kautta www.pakilanvisa.fi/koripallo

Kuntokorista naisille ja miehille

Koripallo on niin kiva peli, että siitä ovat innostuneet Visassa myös lasten vanhemmat. Äitien Los Ladies -kuntokorisryhmä on pelannut jo usean vuoden ajan kerran viikossa Metsolan ala-asteen salissa. Jopa niin innokkaasti, että on ollut pakko pelata muutama harjoitusottelu Espoo Basket Teamin kuntokorisryhmää vastaan.

Los Ladies -joukkue koostuu lähinnä Pakilan Visassa pelaavien lasten äideistä, mutta mukaan voivat tulla myös muut, jotka eivät ole harrastaneet koripalloa kilpailumielessä. Tule siis tutustumaan joukkueeseen, jossa osa pelaajista on aloittanut koripallon harrastamisen yli viisikymmppisenä.

Myös miehille on kuntokorista tarjolla kerran viikossa. Mukaan voivat tulla kaikki koripallosta kiinnostuneet. Miesten ryhmään voi lähteä mukaan vaikka omaisikin jo koripallon harjoitus- ja ottelukokemusta. Tärkeintä on, että pidämme kunnostamme huolta hauskojen heittokilpailujen ja pelien avulla. Kaksi tuntia korista kerran viikossa, siinä oiva kuntoilu-

muoto kaikille. Koris on kivaa eikä niin vaikeakaan.

Naisten kuntokoris:

Perjantaisin
klo 18:30-20:00
Metsolan ala-aste
Kartanomuseontie 2
(ensimmäinen kerta 2.9.2011)

Miesten kuntokoris:

Maanantaisin
klo 19:00-21:00
Paloheinän ala-aste
Ylipalontie 1
(ensimmäinen kerta 5.9.2011)

Korikirahvien seikkailuja Easter Tournamentissa

(Korikirahvit = Pakilan Visan 2000-01 syntyneet minipojat)

Turnausfiilistä oli jo ilmassa kun tapasimme puoli seitsemän Pukinmäen ABC:n pihalla ja lähdimme Lahtea kohti. Pääsimme perille, kun ensimmäisen pelin alkuun oli vielä tunti. Menimme vaihtamaan pelikampeet pukuhuoneeseen, mutta se oli ihan täynnä, joten menimme portaiden alle pukemaan tosi kolkkaan paikkaan.

Ensimmäisen pelin jälkeen majoituimme. Meillä oli oma rakennus, jossa oli yksi luokka ja kasvihuone. Naapurissamme oli Katajan 97-pojat, joi-

den kanssa me pelailtiin ja he opettivat meille ”takaamiehen donkin”.

Yhtenä iltana kävimme katsomassa Jari Litmasen patsasta ja myöhemmin kuulimme, että samana iltana se oli yritetty polttaa. Mutta me ei oltu syyllisiä.

Turnauksessa pelasimme kaksi kansainvälistäkin peliä, virolaisia ja venäläisiä vastaan. Olimme nähneet että venäläisjoukkue pelaa tosi kovaa peliä, mutta puolustuksemme onnistui täydellisesti ja kaikkien yllätykseksi voitimme 28-6.

Koska olimme voittaneet puolet peleistä eli kolme, pääsimme pronssiotteluun Namika Lahden kovempaa joukkuetta vastaan. Olimme edellisenä päivänä hävinneet sille 12 pisteellä. Peli oli tasaista koko ajan. Puoliajalla tilanne oli 12-12. Onnistuimme skriineissä, puolustuksessa ja hyökkäyksissä. Lopulta voitimme 27-24 ja juhlimme riehakkaasti pronssimitaleita ja poistuimme kunniaakkaasti Lahti-hallista.

Kirjoittanut: Niilo, 10 v.

”Parasta koriksessa on ollut se kun on saanut paljon uusia kavereita, tosin eka kansainvälinen voittokin oli kiva.” (Sasha 11 v.)

SM-KULTAA JA KUNNIAA

-Salibandyn C96-poikien kausi 2010-11 / Vili Vanhala

Pakilan Visan salibandyjaosto perustettiin 1997. Miesten sarjassa suurin saavutus on ollut kaksi kautta kakkosdivisioonassa, valtakunnallisesti kolmanneksi korkeimmalla tasolla ja junioreissa alueellisella tasolla oli tullut kohtalaista menestystä – muutama joukkue pelannut Etelä-Suomen alue-oppturnauksessa, joista yksi joukkue selvinnyt kerran hopealle. Menestystä alkoi kuitenkin tulla, kun Visan 96-syntyneet

Turnauksen voitti lopulta järjestäjäseura TPS.

Ensimmäinen askel kohti SM-sarjaa oli alueellinen SM-karsinta. Tämä oli näin jälkeensä katsottuna pelkkä muodollisuus, sillä karsinnan viisi ottelua tuottivat viisi voittoa, maalierolla 58-10. Vastuksen tiedettiin kuitenkin kovenevan, kun siirryttiin pelaamaan SM-sarjaa ja ennakkoon kovemmaksi arveltua itälohkoa.

mutta loppua kohti parantuneen esityksen jälkeen 6-11.

Välierävastus oli itälohkossa kolmanneksi sijoittunut LFT. Sarjapelit olivat päättyneet PakVin voittoon 12-4 sekä 3-3-tasapeliin, varsinkin jälkimmäisessä ottelussa LFT oli osoittanut vaarallisuutensa, tehden lopussa vielä maalin, jonka tuomari kuitenkin hylkäsi. Ensimmäinen ottelu oli tasainen kaksi erää, mutta kolmannessa PakVi meni menojaan, voittaen viimeisen erän 6-1 ja koko ottelun 10-4.

Toinen välieräottelu pelattiin Forssassa, sillä LFT:n kotikunnilta Lopesta ei Salibandyliiton vaatimukset täyttävää kenttää löydy. PakVi johti ensimmäisen erän jälkeen 1-3 ja toisen jälkeen 3-5, mutta LFT sai hurmoksen päälle ja voitti viimeisen erän 4-0. Lopputulos oli 7-5, ottelusarja 1-1, joten finalistit ratkottiin kolmannessa ottelussa PakVin kotikentällä. Myös kolmannessa ottelussa mentiin tasatahtiin ensimmäinen erä. Toisessa erässä Visa meni 4-3-johtoon, mutta kolmas erä oli loistavaa näytöstä. Viimeinen erä päättyi 7-0 PakVille, eikä voittajasta ollut epäselvyyttä.

96-poikien finaaliapaikka tarjosi Pakilan Visan ensimmäisen joukkuelajien SM-mitalin varmistumista, mutta mitalin väristä saatiin selvyys vasta

”Parasta on ollut 94/95-syntyneiden poikien tahto parin vuoden takaa: treenien pitää olla niin kovat, ettei jaksakaan kotiin kävellä.”
(Marke, valmentaja)

finaalisarjassa Turun Palloseuraa vastaan. Ensimmäinen ottelu pelattiin pitkäperjantaina Ruskeasuolla monisatapaisen yleisön edessä. PakVi ei ollut parhaimmillaan ensimmäisessä finaalissa, vaan TPS meni toisessa erässä jo 4-7-johtoon. PakVi pääsi erän lopulla maalin päähän, mutta kolmannessa erässä TPS näytti karkaavan, johtaen 6-9 vielä kaksi ja puoli minuuttia ennen ottelun loppua. Ajassa 57:53 alkoi kuitenkin PakVin kiri. Ylivoimalla kavennus 7-9:ään, ilman maalivahtia viimeisellä minuutilla maalin päähän ja lopuksi draama huijpentui 9-9-tasoitukseen sekunti ennen päätössummaa. Jatko-aikaa pelattiin vain 18 sekuntia, kun PakVi oli jo tehnyt ottelun ratkaisleen 10-9-voittomaalin.

Toinen loppuottelu pelattiin vuorostaan Turussa, jossa Suomen mestaruus oli Pakilan Visalle katkolla. Ottelu alkoi hyvin, ja ensimmäisen erän puolivälissä PakVi oli 3-1-johdossa. TPS kavensi vielä erän lopulla, mutta PakVi meni 4-2-johtoon toisessa erässä. Kolmas erä päättyi 1-1 ja koko ottelu 3-5, niinpä Pakilan Visa voitti Suomen mestaruuden salibandyn 96-pojissa voitoin 2-0.

pojat kasvoivat siihen ikään, jossa mitaleista alettiin taistella.

Etelä-Suomen aluesarjassa pelattiin mitaleista neljänä vuotena, ja PakVin saldo 96-ikäluokassa oli yksi pronssi, kaksi kultaa ja värisuoran täydentänyt hopea. Kauteen 2010–2011 siirryttäessä alueelliset sarjat arkistoitettiin mappi Ö:hön ja siirryttiin pelaamaan mestaruudesta koko Suomenniemen tasolla.

Kauteen lähdettäessä PakVi ei ollut se suurin ennakkosuosikki, vaan odotuksia luotiin PakVin lisäksi ainakin viimeisen Etelä-Suomen mestaruuden voittaneen kirkkonummelaisen Rangersin, turkulaisen TPS:n ja Sisä-Suomen alueelta tulleiden Classicin ja LFT:n harteille. Turussa kauden alussa pelattu Mestareiden Cup, johon kutsutaan Suomen parhaimmistoon kuuluvat kymmenen joukkuetta, ei vielä luvannut suuria. PakVi, joka oli 96-ikäluokassa voittanut turnauksen kahdesti aiemmin, joutui tyytymään pronssiin kärsittyään kirvelvän välierätappion rangaistuslaukauksilla Espoon Oilersille.

Jälki oli kuitenkin komeaa myös SM-sarjassa. Ensimmäinen kierros meni komeasti, saldona voitot jokaisesta ottelusta. Toisella kierroksella voitotosarake jatkoi kasvuaan, vaikka kolme tasapeliäkin joukkoon mahtui. PakVi voitti itälohkon, tappioita ja neljän pisteen erolla toiseksi tulleeeseen Classicin. Pudotuspeleihin pääsivät itä- ja länsilohkon kolme parasta sekä playoff-karsintojen voittajat. PakVi sai lohkovoittajana valita vastustajansa toisen lohkon kolmannesta tai playoff-karsijasta. Valinta osui karsijaan, länsilohkossa neljänneksi jääneeseen espoolaiseen Indiansiin.

Pudotuspeleissä pelattiin paras kolmesta –systeemillä, eli otteparin voittaakseen tarvitsi kaksi voittoa. Lisäksi runkosarjassa pelatut 3x15 min -pelit muuttuivat jääkiekosta tutuiksi 3x20 min -peleiksi tehokkaalla pelialjalla. Ensimmäinen puolivälierä oli PakVin näytöstä, peli kotikentällä päättyi selkeisiin lukemiin 10-1. Toinen ottelu pelattiin intiaanien reviiirillä Espoossa, josta PakVi haki jatkopaikan hieman nihkeämmän

YHTEYSTIEDOT:

Miehet:

Antti Vallden, puh. 050-4942755, antti.vallden@gmail.com

Miehet II:

Juha Nuikka, puh. 040-726 0337, juha.nuikka@wippies.com

B95-pojat:

Lauri Lipasti, puh. 040-548 0254

C96-pojat:

Ari Harjula, puh. 0400-406 977, ari.harjula@teliasonera.com

Pakilan Visan yleisurheilukoulu

Esa Katajamäki

Pakilan Visan yleisurheilukoulu on tarkoitettu ala-asteikäisille lapsille ja harjoitukset pidetään kahdessa ikäryhmässä (noin 6-9 vuotiaat ja noin 10-12-vuotiaiden ryhmä). Yleisurheilukoulu toimii harrastepohjaisena, mutta toki osa yleisurheilukoulu-laisista on osallistunut myös kilpailuihin hyvälläkin menestyksellä.

Yleisurheilukouluun on osallistunut 40-50 lasta vuodessa. Osa lapsista on mukana jo viidettä vuotta, mutta osa käy kokeilemassa yleisurheilua lyhyemmän aikaa. Yleisurheiluharjoittelu on monipuolista ja palvelee montaa muutakin urheilulajia. Toimimme kesällä Pirkkolassa ja talvikaudella Maunulan ala-asteen liikuntasalissa. Yu-koulu on ollut hyvin suosittu, joten ilmoittautua kannattaa hyvissä ajoin.

Aikuisten yleisurheilukoulu alkaa syksyllä

Uutena kokeiluna Pakilan Visa aloittaa tänä syksynä aikuisten yleisurheilukoulun. Se on tarkoitettu aikuisille yleisurheilua tai muuta liikuntaa jo ainakin hieman harrastaneille miehille ja naisille. Se sopii myös veteraaniturheilijoille. Harjoituksis-

sa opetetaan monipuolisesti eri yleisurheilulajien tekniikkaa ja se alkaa Pirkkolan yleisurheilukentällä 10.8.

Toimijaksi yleisurheilukouluun?

Jatkuva haaste on ollut ohjaajien sekä muiden toimijoiden mukaan saaminen toimintaan. Visan yleisurheilukoulun osalta ohjaajatilanne on ollut pääosin

hyvä, alusta saakka mukana on ollut paljon kiitosta saanut Anita Lehtimäki. Tänä kesänä saatiin mukaan kaksi uutta ammattitaitoista ja kokenutta ohjaajaa

”Parasta on ollut nähdä poikien kasvavan, oppivan ja hitsautuvan yhteen joukkueeksi.”
(Janne, valmentaja)

(Annamari Jääskeläinen ja Janne Leinonen) Helsingin seudun yleisurheilu ry:n kautta. Kaikki mukana olleet ohjaajat ja apu-ohjaajat ansaitsevat kiitokset! Toiminnan laajentaminen esimerkiksi vanhempiin ikäluokkiin tai kilpailullisempaan suuntaan vaatii lisää toimijoita ja ohjaajia. Jos kiinnostuit, ota yhteyttä Esa Katajamäkeen, www.pakilanvisa.fi/yhteystiedot.

Lapseni harrastaa

Lauri Kotkaslahti

- No, mutta terve!
- Moro, moro, mitä mies?
- Mitäs tässä... on ilmoja pidelly... ostatkos vessapaperia?
- MITÄ? Vessapap...
- Joo, katos kun meidän Nicon jengi kerää rahaa Liettuan matkaa varten... olis tossa kyllä pari laatikollista viime jouluisia kynttilöitäkin, jos haluat niinkun tukea hyvää harrastusta...
- En mä nyt taida... ai Nico pelaa vielä korista?
- No perhana... sehän pääsi edareihin.... siis edustusjoukkueeseen. Niillä on Suomen paras jengi... harmi kun 10-vuotiailla ei vielä oo virallisia SM-sarjoja, mut kyllä ne kaikki pelit aina voittaa!
- Jaa-a. Taitaa olla Nicolla paljon treenejä.
- Älä muuta sano. Kuus kertaa viikossa ja matsit päälle. Niin ja niillähän on erikseen fyysinen koutsu, joka vetää vähän punttia ja semmosta... suomalaiset ei oikein pärjää voimassa ulkomaalaisille...
- Jaa kymmenen vanhat pikkupojat? Älä nyt hullujas puhu!
- Näin se vaan on! Katos Nicon jengiin on kerätty kaikki fyysisesti luopaavimmat kundit muista seuroista ja koulujen liikkatunneilta... mutta vieläkö se teidän Joni pomputtelee?
- Pelaahan Joni, joo. Korista ja salibandyä. Ja nyt kesällä se on käynyt semmosessa yleisurheilukoulussakin... niillä on kato treenit talvella pari kertaa viikossa, niin jää sitten aikaa vielä kavereillekin.
- Niin, onhan se ihan kiva, että Joni vielä pomputtelee... eihän toi mitään oikeaa pelaamista tunnu olevan... tuskin on mitään tavoitteitakaan. Meidän Nicon jengissä on selvät sävelet, että mihinkään kaverisynttäreille sun muille ei treenipäivinä mennä!
- Eli ei siis koskaan... kai teillä kunnon kesäloma sentään oli?
- Joo, kyllä me vaimon kanssa lomalla ollaan... ai sä tarkoititkin Nicoa? Ei se kuule ehdi lomalla! Niillä on treenit ympäri vuoden ja pari turnausreissuakin kesän aikana... ei ne muuten kehity! Tulee vaan niin pirun kalliiksi noi ulkomaanmatkat, mutta katos kun Suomessa ei oo tollasella edarijengille vastusta...
- Niinpä... mistäköhän mahtaa johtua... meidän Jonin harrastukset maksaa muutaman satasten vuodessa ja kyllä nekin turnauksissa ja leireillä käy.

- No joo, toi on tollasta harrastelijoiden puuhastelua... koutsit ei saa kunnan palkkaa... ne on varmaan jotain amatöörejä.
- Kyllä Jonin mielestä kaikissa lajeissa on kivat valkut... ja kaikkien niiden valmentajien mielestä on mukavaa, että pojalla on monia eri harrastuksia... ja paljon kavereita!
- Vaan eipä näkyny Jonin jengiä keväällä aluefinaaleissa! Meidän Nico pelas 1. ja 2.divarin finaaleissa ja ois päässy pelaan 3.divarinkin finaaleihin, mut ne anto sit vähän huonompian poikien mennä pelaan sinne kolmoseen. Ja kultaa tuli, oikein kaksin kappalein!
- Vai niin... no, onneks olkoon vaan. Nythän mä hokasinkin, miks Jonin joukkue ei päässy sinne 2.divarin finaaleihin! Siellähän olikin siis 1.divarin pojat hoitelemassa kaikki sarjat himaan!!
- Joo, näin on! Eiks vaan oo hienoa, että voi saada monta kultamitalia yhdellä kertaa!!
- Jaa-a. Toi touhu on just sieltä, että mun mielestä teille sopii oikein hyvin toi vessapaperin myynti... Eipä silti Jonin jengi sai pronssia yhdestä turnauksesta ja ne oli tosi iloisia!
- Pronssimitaleista! Hah! Nicon koutsu olis vetäny viidetkymmenet ylimääräset viivajuoksut, jos ne ois jääny pronssille!

Vaan kuinkas sitten kävikään?

Nicon jengistä pääsi aikanaan yksi poika ihan maajoukkueeseen asti. Hieno homma! Mutta Nico... niin, Nicon faija osti pojalle 15-vuotislahjaksi skootterin. Pääsee sitten helpommin treeneihin ja iskällekin jää vähän laatu-aikaa... No, se skoba löysikin tiensä lähion ostarille ja kun Nicon koko elämä oli ollut pelkkää korista, meni niin sanotusti kuppi nurin. Kuvioihin tulivat mukaan meikatut tytöt, pussikalja, tupakat, pikkurötökset ja muu turhanpäiväinen hengailu.

Joni sen sijaan jatkoi niin koriksen, säbän kuin yleisurheilunkin parissa. Voitti silloin tällöin, hävisi ehkä vähän useammin, sai kuitenkin muutama mitalinkin palkintokaappiinsa ja innostui parikymppisenä 3.divarin tähtipelaajana itsekin valmentamisesta ja sai nauttia hauskoista treeneistä, peleistä ja turnausmatkoista uuden pelaajasukupolven kanssa.

Sanomattakin lienee selvää, kumman pojan elämän sinä haluaisit omalle lapsellesi?

HARRI HÄNNINEN – Pakilan Visan menestynein urheilija

LK

Elokuun 9.päivänä 1992 Suomen kansa kuunteli kesämökeillä radioselostusta Barcelonan olympiamaratonilta. Yleisradion toimittajia oli jalkautettu suurkaupungin kaduille. Vähän puolimatkan jälkeen radioista kuului suomalaistoimittajan pettynyt ääni: ”Kyllä tässä nyt hyvät kuulijat on käynyt niin, että Harri Hänninen on varmaankin joutunut keskeyttämään, koska en huomannut hänen juoksevan tästä ohitseni...”

Monet uskoivat radioääntä. Eihän sieltä vielä 1990-luvulla nykysenkaltaista soopaa suollettu. Mutta asioista perillä olevat tahot eivät uskoneet. Ei Harri keskeytä, vaikka mikä olisi.

Harri opastaa uutta sukupolvea maastojuoksuun saloihin.

paras sijoitus olympiatasolla. Ja missä lajissa: maratonissa, joka on koko olympialaisten kisojen merkittävin laji.

Harri Hänninen on aina ollut Pakilan Visan mies. Tilastotietokoneiden on turha etsiä hänen nimensä perästä muuta seurattunusta kuin PakVi.

Harrin ura on vertaansa vailla. Juniorivuosista alkaen mitaleita on ropissut kaapit täyteen niin TUL:n kuin Suomen Mestaruuskisoistakin. 1990-luvulla Visan johtokunnan kokoukset alkoi- vatkin yleensä toteamuksella: ”Harri on juossut kovia aikoja ja hyviä sijoituksia.”

Mutta suuri yleisö muistaa Harrin erityisesti arvokisoista pien-

ten tummien miesten kiusaajana. EM-kisoissa Splitissä 1990 hän oli 5000 metrillä kahdeksas, samoin kuin EM-kotikisoissa 1994 maratonillakin. Olympialaisissa Harri edusti sinivalkoisia värejä Barcelonan lisäksi Atlantassa 1996.

Uran huipennuksen oli määrä tapahtua Tonavan rannoilla Budapestin EM-kisoissa 1998. Harri oli elämänsä kunnossa voitettuaan mm. Kalevan Kisojen 10 000 metriä näytöstyyliin ennen kisoja.

EM-maratonkin lähti käyntiin upeasti. Aina 30 kilometriin asti Harri juoksi kärkijoukossa. Vaan sitten alkoi sade ja asfaltti muuttui liukkaaksi. Monet liukastelivat vauhdin samalla kiihtyessä

ja niin onnetar käänsi selkensä myös suomalaissankarille.

Harri liukastui ja nivuksessa tuntui viiltävää kipua. Kärkijoukko meni menojaan, mutta Harri Hänninen ei luovuttanut. Vakavasti loukkaantuneena hän nilkutti maaliin sijaluvulla 12.

Voimme vain uskoa millainen pettymys Harria oli kohdannut. Tuhannet ja taas tuhannet juostut kilometrit lenkkipoluilla, leireillä, autotallin juoksumatolla ja Helsingin Energian huoltotunneleissa tuntuivat valuneen hukkaan.

Mutta kaikesta huolimatta Harri ei hylännyt juoksua. Päinvastoin. Harri on Juoksija isolla J:llä ja sen voimme todeta vaikkapa kuukausittain Juoksija-lehden sivuilta. Seuran ja juoksijatoveiden lisäksi kotona on ollut innokas tukijoiden joukko, vaimo Riitta ja lapset Karoliina, Jere ja Vili-Valtteri.

Omien laskujensa mukaan Harri on juossut kolme ja puoli kertaa maapallon ympäri, 140 000 kilometriä. Kannattaa siis kuunnella, kun Harri avaa suunsa ja antaa ohjeita monenikäisille ja -kuntoisille maratonista haaveileville kuntoilijoille. Nykyään Harri jatkaa juoksijanuraansa mm. Suomen tunnetuimpana maratonkouluttajana.

Juoksureitti kulki Gibraltarin linnoituskaupungin mutkikkaita satamakatuja pitkin. Sää oli tyy- ni ja lämpötila vaihteli 13 ja 18 asteen välillä.

-Kisa juostiin viiden kilometrin mittaisella reitillä. Pätkin kisan osiin ja keskityin vain viiden kilometrin matkalle kerrallaan. Vuodessa voin juosta korkeintaan yhden 100 kilometrin kilpailun. Harjoitteluun ja valmistautumiseen menee todella paljon aikaa. Ilman kovaa harjoitusta ei sadalle kilometrille voi lähteä. Minusta kaikki on asenteesta ja pääkopasta kiinni, tuore maailmanmestari päätti kommenttinsa Uusimaa-lehdelle.

”Hiekkalaatikoon hypääminen on ollut kivaa.” (Veera 4v.)

Ja kuten yleensä, asioista perillä olevat tahot olivat tälläkin kertaa perillä asioista. Harri oli toimittajan yllätykseksi noussut kärkiporukkaan ja pyyhkähtänyt tarkkailupaikan ohi paljon odotettua aikaisemmin.

Lopulta Harri saapui maaliin yhdenentoista. Se on Pakilan Visan historian kautta aikojen

ASMO AHOLA – 100 kilometrin juoksun maailman mestari!

Asmo Ahola

Pakilan Visassa on kautta vuosien juossut kymmeniä sinnikkäitä ja menestyksekkäitä kestävyysjuoksijoita. Uusin merkkipaalu Visan veteraanijuoksijoille saavutettiin 7.11.2010 Gibraltarilla, kun Asmo Ahola tärytti itselleen 100 kilometrin juoksun 45-vuotiaiden sarjan maailman mestaruuden ajalla 7.16.48. Edelle kirjoitettua matkan pituudessa ei epäilyksistä huolimatta ole painovirhettä: kyseessä oli todellinen ultrajuoksu, sata kilometriä.

-Olen todella onnellinen MM-voitosta ja nyt on mahtava tunne. Juoksussa kaikki meni nappiin, vaikka tänä vuonna en odottanut noin kovaa aikaa. Taustalla oli se, että sairasteluiden takia en päässyt harjoitteluun niin paljon kuin halusin. Siinä mielessä herää kysymys, että treenimäärä taisi ollakin sopiva, noin 90 kilometriä viikossa ja lihahuollot päälle, Asmo kertoi Uusimaa-lehden haastattelussa mestaruusjuoksun jälkeen.

Totuuksia

Lauri Kotkaslahti

Vanha totuus on, että jos maailman ihmiset laitettaisiin seisomaan vaikkapa nyt paririivin (rivin leveys olisi muuten noin 1,5 miljardia metriä!) niin aika helppo olisi poimia sieltä 5,3 miljoonaa suomalaista. Jotakin meissä kaikissa on, joka erottaa meidät muista ja varsinkin ruotsalaisista.

Mutta jos Pakilan Visan kokoisen yleisseuran kaikki jäsenet laitettaisiin seisomaan paririivin (olisihan tuokin muodostelma sentään useamman sata metriä leveä!), miten erottaisimme toisistaan koripalloilijat, salibandyn pelaajat, yleisurheilijat ja muut seura-aktiivit?

Suoraan rivistä poimien se olisi varsin vaikeata.

No nyt joku siellä takarivissä viittaa niin kovasti, että kämmen meinaa irrota käsivarresta ja koettaa ehdottaa vanhaa tilastoviisautta: koripalloilijat ovat muuta sakkia pidempiä! Vaan ystävä hyvä, luulo ei ole tiedon väärä: jostain kumman syystä perinteisesti Pakilan Visaan on eksynyt harvinaisen pieniä, mutta sitäkin pippurisempia pelaajia. Jotenkin tuntuu, että kirahvi seuran maskottina on enemänkin ilkeä vitsi kuin totuus.

Yksi ohikulkija puolestaan ehdottaa, että sählyn pelaajat kulkevat muita kumarammassa, koska heillä on aina kentälläkin keppi mukanaan. Kiitos ehdotuksesta hyvä rouva, voitte jatkaa Fifinne ulkoiluttamista, kunhan pidätte sen talutushihnassa, ettei se pääse pelottelemaan juoksijoitamme. Ja hyvä rouva: seurassamme ei pelata sählyä, vaan salibandyä, jossa pelaajilla on maila, ei keppi.

Ei taida arvoitus ratketa rivissä seisomalla. Mitäs jos päästetään pojat saunaan. Ja tytöt tietysti omalle puolelleen.

No, johan alkoi pulina:

- Mä vedin sen ekan kilometrin 4.30:een, mutta sitten seuraava meikin 4.35... Asia selvä! Kestävyyssjuoksija! Ja jos hämyisessä saunassa yhtään vierustoveriaan kehtaa katsella, huomaa lajivalinnan kyllä kehon nollan rasvaprosentistakin.

- Päästetäänpäs muitakin ääneen:

- Dumari oli... Kiitoksia koripalloilija! Ei tarvitse enää jatkaa.

- No nyt tuolta oikealta alkoi kuulua jo lauluakin:

- Visan uusi Suomen mestari, hei, Suomen mestari hei, Suomen mestari! No niin, no niin... eiköhän muikin saunaseura ole jo selvillä siitä missä osoitteessa Poika saunoo salibandyn C96-ikäluokan kanssa.

- Mutta hetkinen... onhan täällä lauteilla vielä paljon muutakin porukkaa. Mustelmien puuttumisesta päätellen he eivät ole ainakaan kontaktilajien miehiä, puheet eivät viittaa minuutteihin, sekunteihin eikä kori- tai maallimääriin. Iän perusteella terävän aktiivikäkin alkaa olla jo ohi. Vaatimaton käytös puhuu sen puolesta, että valmentajiaakaan ei olla. Keitä te oikein ootte? Ja mitä kummaa teette urheiluseuran saunaillassa?

Reunimmaisien miehistä kääntyy. Hänen silmissään on lasittunut katse. Selkääkin vähän jomottaa. Ääni tulee käheänä syvältä kurkun pohjalta:

- On tullut tässä ajeltua pari tuhatta kilometriä autoa omia ja naapurin poikia treeneihin ja peleihin... ja onhan tässä oltu talkoissakin... ja pitämässä pöytäkirjaa... vaimo hoitelee noi pyykkiä ja leipomiset puffettiin... ääni meni kauden viimeisessä turnauksessa, kun kannustettiin niin kovasti...

Syvä hiljaisuus laskeutuu löylyhuoneeseen. Jopa maratoonareiden kilometriajat tuntuvat yhtäkkiä mitättömiltä.

Heittäkääs noille hienoille ihmisille lisää löylyä! Ilman innokkaita ja aktiivisia vanhempia ja muita tukijoukkoja tämäkään porukka ei istuisi nyt saunassa, ei olisi seissyt äsken rivissäkään eikä saisi tuntea liikunnan iloa urheiluseurassa.

Löylyä kolmannella.... yks, kaks, kolme... KIITOS vanhemmat ja muut seuran taustahenkilöt!

”Bingon toimitsijavuorot oli hauskoja... siellä sählättiin kunnolla.” (Ari, joukkueenjohtaja. Muisto omilta juniorivuosilta)

VISA-VISA

a) Mikä?

- 3: Löytyy mm. Askaisista, Lauritsalasta, Ojakkalasta ja Pakilasta.
2: Lompakosta otettuna auttaa kaupan kassalla.
1: Ratkot parhaillaan sellaista.

b) Mikä urheilulaji?

- 3: Laji on saanut alkunsa Göteborgissa 1960-luvulla.
2: Lajin nimessä yhdistyvät juhlapaikka ja rock-yhtye.
1: Pakilan Visan ensimmäinen joukkuelajien Suomen mestaruus on tästä lajista vuodelta 2011.

c) Mikä vuosi?

- 3: Tuona vuonna järjestetyistä kesäolympialaisista Suomi saavutti yhteensä 19 mitalia, mm. Urho Karhumäki epiikkakirjallisuudessa.
2: Samana vuonna syntyivät Silvio Berlusconi, Roy Orbison, Robert Redford ja Sulo Aittoniemi.
1: Kysyttynä vuonna sai myös alkunsa voimistelu- ja urheiluseura Pakilan Visa.

d) Mikä?

- 3: Tätä alunperin vain ylhäisön käyttämää hyödyllistä tarviketta alettiin valmistaa teollisesti Englannissa 1589.
2: Koripallo-ottelussa niitä on lähellä kentän pintaa yhteensä 20 hikistä ja kolmen metrin korkeudessa kaksi vähemmän haisevaa.
1: Kyseessä on pussinomainen vaate joka peittää jalkaa ja jalkaterää tai toinen nimitys koriverkolle.

e) Mikä eläin?

- 3: Näyttävä nisäkäs, joita voi Suomesta lähteä ihailemaan Norrköpingiin tai vaikkapa Tansaniaan.
2: Jos jätät sanan välistä pois Iranin maatunnuksen, jäljelle jää kuumaa mustaa juotavaa.
1: Tämä jopa 5,5 metriä korkea savannien kuningas valittiin Pakilan Visan tunnuseläimeksi 1990-luvulla.

f) Kuka suomalainen legenda?

- 3: Dokumenttien mukaan kyseinen monilahjakuus esiintyi Pakilan Visan järjestämässä iltamissa 17.3.1948
2: Tämä urheilija, laulaja ja näyttelijä esiintyi 23 elokuvassa, mm. Kultamitalivaimo, Pekka Puupää ja Villi Pohjola.
1: Olympiavoittaja soittelee yhä edelleen Veikko Myllerin veistämänä kitaraansa joutsenelle Oulunkylässä.

g) Mikä urheilulaji?

- 3: Nobel-palkittu presidentti Ahtisaari ei osallistu nimensä mukaan tähän.
2: Pakilan Visalta löytyy tästä lajista EM-kisoista 8.sija ja olympialaisista 11.sija.
1: Tarinan mukaan kreikkalainen sotilas Feidippes oli tämän lajin ensimmäinen suorittaja, vaikkakin kuoli ”maaliin” päästyään.

Vastaukset: (a) Visa, (b) salibandy, (c) 1936, (d) sukka, (e) kirahvi, (f) Tapio Rautavaara, (g) maraton.

Varpaat pois vedestä! Kyllä syksylläkin on luvassa paljon kivaa tekemistä - Pakilan Visassa!

Meidän Arska ja Eila

Sanna Kotkaslahti

Lauantainen iltapäivä heinäkuussa Elontielle Pakilassa. Keittiössä istuu Arska ja ruokailuhuoneessa Eila, Suomen Arska ja Eila, Pakilan Visan monikymmenvuotiset aktiivit, seuran selkäranka.

Arska ja Eila ovat juuri tulleet parin yön retkeltä Enäjärveltä, Pakilan Visan säätiön kesäpaikalta. Mustikassakin oliin, tuomisina on herneitä kaupasta ja niitä tietenkin tarjotaan vieraille.

Henkilökuvaa tultiin kokoamaan. Arska on tietenkin antanut panoksensa myös Pakilan Visan 75-vuotishistorian kirjoittamiseen ja sieltä voitteen lukea lisää seikkailuja. Tiedonjanoisille niitä löytyy myös Pakilan Visan nettisivuilta. Vis-à-vis-lehdessä julkaistu vaarin palsta oli aikansa suosikkilukemista ja nyt melkein kaikki tekstit ovat Visan nettisivuillakin.

Kuka on Arska?

Arska on 83-vuotias Pakilan Visan kunniapuheenjohtaja ja Suomen liikuntakulttuurin ja urheilun kultaisen ansioristin haltija vuodelta 2005. Sitä ennen on tapahtunut paljon.

Lapsena Arska leikki ihan tavallisia pihaleikkejä kavereiden kanssa. Asuttiin kasarmissa eli rivitalossa Itä-Pakilassa. Eräänä päivänä Arskan isä osti itselleen polkupyörän ja sitä piti päästä kokeilemaan. Arska polki sitä tangon alta ja ”liikennepoliisi” ohjasi ohiajaviin menopelin kulkua. Kuinkas sitten kävikään; liikennepoliisi sai aiheutettua kolarin ja etupyörä meni kahdeksikoksi. Polkupyörä oli ostettu juoksijalegenda Hannes Kolehmainen kaupasta Kaisaniemenkadulta ja oli merkittään Hannes.

Vuoden 1939 elokussa Arskan isä lähti kertausharjoituksiin ja sitten rintamalle. Äiti, Arska ja pikkuveli Tapo (Tapio Suomi) muuttivat silloiselle Pakilan jatkokoululle vahtimestari/talonmies/siivojaksi. Jatkosodassa isä sai Kannakselta siirron Helsingin ilmasuojelujoukkoihin, jouduttuaan ensin mm. uimaan Viipurinlahden yli.

Ura urheiluseurassa urkenee

Alunperin Arska ja Eila kuuluivat Pirkkolan Vireen (perustettu 1947) riveihin, ovat perustajajäseniä molemmat. Tutuiksi he tulivat, kun Eilalle tarvittiin kansantanssiparia. Sopiva löy-

tyikin, sellainen jonka kanssa on vietetty jo timanttihäätkin.

Eila harrasti lisäksi pikajuoksua ja sadalla metrillä ajat olivat 12-13 sekunnin välissä. Arska pelasi jalkapalloa ja pesäpalloa, kunnes helmikuussa 1948 tuli lähtö armeijaan.

Juuri ennen sotaväkeen astumista Pallokentällä oli ollut peli Pirkkolan Vire vastaan venäläisten emigranttijoukkue US -33. Vastustajien riveissä oli muuan Ustvolkskij, jolla oli sormessaan suurehko sormus. Arska puolusti ja Ustvolkskij hyökkäsi ja jotenkin huutoi sormuksellaan Arskan silmäkulman auki. Muistona tapahtuneesta on vieläkin arpi. Arska meni Punaiselle Ristille ommeltavaksi ja palasi peliin toiselle puolijalalle. Ja melkoinen yllätys oli, kun sitten samaan komppaniaan asteli tämä rajutoiteinen vastustaja!

Yhteistä tekemistä Arskalle ja Eilalle olivat myös ohjelmallisten iltamien järjestelyt nuorisoseurojen taloilla. Aluksi oli ohjelmaa tunnin verran ja lopuksi sitten tanssittiin. Nuorempi väki on saattanut nähdä tällaista touhua Pekka ja Pätkä – elokuvissa.

Armeijan jälkeen vuonna 1948 jotenkin ehkä pikkuveli Tapio Suomen (pitkäaikainen Pakila-

Arska ja Eila Visan 70-vuotisjuhlilla historiateltassa.

Seuran puheenjohtaja, ex-Pakilan Visan rahastonhoitaja) houkuttelemana, Arska siirtyi Pakilan Visaan ja heti tietenkin myös johtokunnan jäseneksi.

”No nyt se Suomikin pääsee tyttönsä tykö, ei tarvitse täällä enää juoksendella”

Näin Arskalle sanottiin kun armeijan asepalvelus Suomenlinnassa päättyi.

” Miksi Pekka voitti? Opettaja voiteli aamulla Pakilan koulun pihalla suksia ja kysyi sitten Pekaltakin: - Laitetaanko sinunkin suksiin? - Ei tarte voidella, äiti voiteli mun sukset aamulla, Pekka vastasi.”

Ensimmäiset vuodet Pakilan Visassa 1940-50 -lukujen taitteessa olivat työntäyteisiä. Visa oli perinteinen maalaisseura, jossa harrastettiin monia lajeja: vaimilulajeja kuten painia, yleisurheilua, palloilua, jumppia. Ja myös ohjelmallisia iltamia tietenkin järjestettiin. Harjoituksia pidettiin Palokunnantalolla Alkutiellä ja myöhemmin Lepolantielle rakennettiin työväentalo, jossa niin ikään harjoiteltiin.

Arska itse harrasti nuorukaisena kiekonheittoa ja sai valmentajakseen HNMKY:tä edustaneen olympiahopeamitalisti Vilho Niittymaan. Kiekonheittoa harjoiteltiin Eltsussa.

Samaan aikaan Arskan ja Eilan perhe alkoi kasvaa. Poikia syntyi kaikkiaan kuusi ja kaikki ovat olleet vahvasti mukana Pakilan Visan toiminnassa.

Pojista nuorin Ari oli kovan luokan koripalloilija. Jussi oli hyvä kaikessa, sulkapallo aikuisiällä lajeista rakkain. Hessa (nykyinen koripallojooston vetäjä) harrasti korista, yleisurheilua ja hiihtoa. Pekka osasi kaikkea ja oli huippuhiihtäjä (5. luokkien Helsingin mestari). Nykyisin Pekka on Enäjärven tilan isännöitsijä. Hara oli hyvä koriksesa. Pera harrasti yleisurheilua, oli seiväshypyn erikoismies ja innostui korkeushypyn toimittajatehtävistä. Pera toimii edelleen koripallon erotuomarina ja on ollut kokoamassa Pakilan Visan juhlaulkaisua.

Kun vanhimmat pojat Pera ja Hara olivat sopivassa iässä, ajautui Arska lajista mitään

tietämättä heidän koripallojoukkueensa valmentajaksi. Parikymmentä vastustajaa löytyi TUL:n piirisarjasta ja harrastus vei pojat viikonlopuksi Stadionin kolmelle koripallokentälle. Harjoituksia pidettiin pari kertaa viikossa Pakilan ala- ja yläasteen koulujen saleissa.

Arska ja Eila järjestivät kymmeniä vuosia myös leirejä lapsille ja nuorille. Leireillä Eila oli emäntänä. Työuransakin Eila on tehnyt Pakilan koulun keittiössä, liekö rutiini maukkaan ruuanlaittoon syntynyt kotona vai leireillä?

Luottamustehtäviä

Itserakennetussa omakotitalossa Elontieellä Eila pyörityi monilapsisen perheen arkea, kun Arska osallistui lukuisten luottamustehtävien hoitoon. Arskan äänessä on vielä vuosikymmenten jälkeenkin katumusta hänen mainitessaan, että eivät edes anteeksipyyntöt taida auttaa, kun niin paljon tuli oltua pois kotoa. Ja silti, Eila oli aina valmis talkoolaiseksi, kun sellaista tarvittiin. Kahvitarjoilua on tullut järjestettyä juhlissa, vuosikokouksissa, bingossa, peleissä, juoksutapahtumissa jne.

Arska on toiminut Pakilan Visan puheenjohtajana 7 vuotta, sihteerinä 6 vuotta, rahastonhoitajana 10 vuotta sekä kasanhoitajana 40 vuotta. Seuran toiminnanohjaajana hän toimi 19 vuotta.

TUL:n yleisurheilujaostossa hän toimi 12 vuotta ollen mm. TUL:n yleisurheilujaostojen johtajana useita kertoja eri Euroopan maissa. Hän toimi mm. yleisurheilutuomareiden pääkouluttajana 14 vuotta vuodesta 1973 lähtien. Hän oli Helsingissä pidettyjen historian ensimmäisten yleisurheilun MM-kisojen kilpailuvaliokunnan jäsen ja ylitoimitsija heittolajeissa. Myös Helsingissä 1971 pidetyissä EM-kisoissa hän oli toiminut ylitoimitsijana.

Hän oli mukana TUL:n Liittoneuvostossa, TUL:n Suur-Helsingin piirin piirihallituksessa, TUL:n Suur-Helsingin piirin yleisurheilujaostossa, koulutusvaliokunnassa ja nuorisosaostossa.

Kaikkien helsinkiläisten liikuntamahdollisuuksien parantamiseen Arska pääsi vaikuttamaan ollessaan Helsingin kaupungin liikuntalautakunnassa vanhimpana ja kokoineimpana jäsenenä, Stadion-säätiön edustajana ja Osuusliike Elannon ja TUL:n UE-toimikunnassa.

Kansainvälistä kilpailutoimintaa

Monia värikkäitä tarinoita liittyy kilpailumatkoihin ulkomaille, joihin Arska osallistui TUL:n joukkueen johtajana. Tutuiksi tulivat moneen kertaan Unkari, Neuvostoliitto, Tšekkoslovakia ja Puola. Joukkueen johtajan tehtäviin kuului asioiden hoito mm. joukkueen aikataulujen laatiminen ja kilpailijoista huolehtiminen.

Myös kotimaahan kutsuttiin vastavuoeroisesti vieraita ulkomailta. Pakilan Visan 40-vuotisjuhlille osanottajia tuli Kuubasta, Neuvostoliitosta, Ruotsista ja Bulgariasta.

Entä nyt?

Helteinen iltapäivä Arskan ja Eilan keittiössä on lentänyt siivillä. Välikommentteja vanhempiensa värikkäisiin elämänvaiheisiin ovat tulleet heittelemään pojat Pekka ja Hessukin. On tullut aika katsoa tulevaisuuteen.

Arska miettii hetken ja iloinen ilme miehen kasvoilla muuttuu vakavammaksi. Kunniapuheenjohtaja veikkailee, että urheilulla on synkkä tulevaisuus. Seu-

roissa ei ole tarpeeksi toimijoita ja toimitsijoita, kukaan ei enää viitsi tehdä mitään.

Hetken päästä hän esittää toivomuksen, että lasten vanhemmat tulisivat aktiivisemmin mukaan toimintaan. Verukkeena voisi käyttää sitä, että saataisiin lapset pois kaduilta ja ruutujen äärestä. Ja sitä hauskempaahan urheiluseurassa toimiminen on, mitä parempia kavereita on ympärillä, joten kaikki tutut mukaan toimimaan yhteisen hyvän eteen!

Visan iloiset veteraanit Simikka, Jaska, Pekka, Eila ja Arska TUL:n liittoujuhlilla Tampereella 2009.

Kolme kovaa kysymystä jaostojen vetäjille

1. Miten olet tullut mukaan Pakilan Visan toimintaan?
2. Minkä menovinkin antaisit kävijöille juhlatapahtumasta?
3. Ensi kauden odotettu juttu oman lajin kohdalla?

Vastaaajana Heikki Luoma, yleisurheilujaoston vetäjä

1. 1954 kesällä olin kaverini Raimo Kalervon kanssa Pakilan urheilukentällä pituutta hyppelemässä, kun vanhempi tyylikäs herrasmies tuli luoksemme ja kysyi: -Haluavatko pojat liittyä Pakilan Visaan urheilemaan? Olimme heti innokkaita ja näin liityimme Visaan. Jälkeenpäin minulle selvisi, että kyseinen henkilö oli Lennart Silius. Omia lajeja olivat yleisurheilu, hiihto ja koripallo.
2. Suosittelen tapahtumaa kokonaisuutena, elämyksenä kävijöille. Tulkaa katsomaan, miten urheiluseura viettää syntymäpäiväänsä aktiivisesti!
3. Hienoa on, että lasten yleisurheilukoulu on vakiinnuttanut toimintaansa. Tavoitteeksi voisi asettaa, että saisimme järjestettyä enemmän kilpailutoimintaa lapsille ja nuorille.

Vastaaajana Heikki Suomi, koripallojaoston vetäjä

1. Kun isä ja isoveljet harrastivat Visassa aktiivisesti, lienee itsestään selvää, että pikkuvelikin ajautui mukaan toimintaan. Lajeina olivat koris, yleisurheilu ja hiihto.
2. Suosittelen, että tulette katsomaan kaikenikäisten liikunnan riemua ja peli-iloa erityisesti koripallokentille!
3. 1-2-vuotiaiden tenavaliikkari aloittaa uutena toimintansa, on jännittävää seurata uuden koripallosukupolven kasvamista. Miesten sarjoihin osallistuu kaikkiaan kolme joukkuetta, ja mielenkiinnolla seuraan 3.-divarijoukkueen otteita. Olemme saaneet toimintaan mukaan uuden valmentajavelhon Tapiolasta ja saamme varmasti uutta intoa valmentajakuvioihin.

Vastaaajana Teemu Vanhala, salibandyjaoston vetäjä

1. Pelasin aikoinaan koripalloa Visassa ja salibandya muissa joukkueissa. Salibandyjoukkue perustettiin yhdessä Tervon Timpan kanssa ja siitä se sitten lähti.
2. Tapahtuma on koko perheelle, kaikissa lajeissa kilpaillaan PakV:n hengen mukaisesti ”tosissaan, muttei liian vakavasti”. Hauska ja ikimuistoinen tapahtuma tulossa eli kannattaa ilmoittaa joukkue mukaan eri lajeihin tai tulla muuten paikalle.
3. Vanhimmat pienenä PakVissa aloittaneet ovat jo siirtyneet miesten sarjoihin ja mukava nähdä kuinka että jaksavat harrastaa salibandya. C96 puolustavat Suomen mestaruutta, joka on aina haastavaa. Valitettavasti seurassamme 96-ikäluokan jälkeen nuorin ryhmä on vasta aloitteleva salibandykerho 2004/2005-syntyneille. Olisi mukava saada seuraan uusia tekijöitä että saataisiin uusia joukkueita harrastuksen pariin.

PELIVUOROT JA YHTEYSTIEDOT

KORIPALLON JUNIOREIDEN HARJOITUSVUOROT 2011-2012

Koripallovuorot alkavat 1.9. Uudet harrastajat tervetulleita mukaan! Lisätietoja www.pakilanvisa.fi/koripallo

	MA	TI	KE	TO	PE	LA
A-pojat -93-95			Maunulan liikuntahalli klo 20:30-22:00	Paloheinän ala-aste klo 19:00-21:00		
B-pojat -96-97	Pukinmäen peruskoulu klo 18:00-19:30			Paloheinän ala-aste klo 19:00-21:00		
C-Pojat -98/-99	Pukinmäen peruskoulu klo 18:00-19:30		Mäkelänrinne 1 klo 19:15-21:00			Suutarilan ala-aste klo 13:00-14:30
Minipojat -00/-01		Suom.venäl.koulu klo 17:30-19:00 (pieni sali)			Metsolan ala-aste klo 17:00-18:30	Suom.venäl.koulu klo 11:00-12:30 (iso sali)
Mikropojat -03/-04	Suom.venäl.koulu klo 16:30-17:30 (pieni sali)		Mäkelänrinne 1 klo 18:00-19:15			Suom.venäl.koulu klo 12:30-14:00 (iso sali)
A-Tytöt -93/-95			Maatullin ala-aste klo 19:00-21:00	Ylä-Malmin peruskoulu klo 18:00-19:30	Maunulan liikuntahalli klo 18:30-20:00	
B-Tytöt -97/-98			Maunulan liikuntahalli klo 19:00-20:30			Suutarilan ala-aste klo 14:30-16:00
C-tytöt -99/00	Paloheinän ala-aste klo 18:00-19:00	Pakilan yläaste klo 17:00-19:00				Suom.venäl.koulu klo 14:00-15:30 (iso sali)
Supermikrotytöt 2004-05	Pukinmäen peruskoulu klo 17:00-18:00			Ylä-Malmin peruskoulu klo 17:00-18:00		

Vuoroihin saattaa tulla muutoksia

HUIPPUHARRASTUS EKALUOKKALAISILLE TYTÖILLE!

Pakilan Visassa aloittaa uusi koripalloryhmä 2004-2005-syntyneille tytöille. Ryhmää ohjaavat kokeneet, innostuneet valmentajat. Koripallon lisäksi harjoittelemme monipuolisesti perusliikuntaa, sosiaalisia taitoja ja jopa sirkusta!

Harjoitukset

- maanantaisin klo 17-18 Pukinmäen peruskoulu, Kenttäkuja 12
- torstaisin klo 17-18 Ylä-Malmin peruskoulu, Kirkkonkyläntie 17
Vuorot alkavat torstaina 1.9.

Lisätiedot ja ilmoittautuminen

sanna.kotkaslahti@kolumbus.fi / 050-5388 568

SALIBANDY:

Tiedustelut Pakilan Visan salibandytoiminnasta
Teemu Vanhalalta
p. 050 - 301 9189
teemu.vanhala(at)finhockey.fi
tai suoraan joukkueiden valmentajilta.

salibandy-joukkueet	yhdyshenkilö	puhelinnumero	sähköposti
Miehet I	Antti Vallden	050-4942755	antti.vallden@gmail.com
Miehet II	Juha Nuikka	040-7260337	juha.nuikka@wippies.com
B95-pojat	Lauri Lipasti	040-5480254	
C96-pojat	Ari Harjula	0400-406977	ari.harjula@teliasonera.com
Kerho 04-05	Teemu Vanhala	050-301 9189	teemu.vanhala@finhockey.fi

YLEISURHEILUKOULU

Lasten yleisurheilukoulu:

Ryhmä 6-8-vuotiaille ja 9-12-vuotiaille

Aikuisten yleisurheilukoulu

Yleisurheilukoulu on tarkoitettu aikuisille yleisurheilua tai muuta liikuntaa jo ainakin hieman harrastaneille miehille ja naisille. Yleisurheilukoulu sopii myös veteraaniturheilijoille. Yleisurheilukoulussa opetetaan monipuolisesti eri yleisurheilulajien tekniikkaa.

Yleisurheilun Tiedustelut:

Esa Katajamäki
ekatajamaki@hotmail.com
040 8320989 (arki-iltaisin)

Hei sinä siellä!
Tule mukaan!

”Eskilstunasta tultiin ”poika” (=pokaali) kainalossa ja tytöt tulivat lentokentällä jonossa halaamaan kiittäen huippureissusta. Herkistyin ihan kynneliin.”
Sanna M., joukkueenjohtaja”

